

7.1 Spôsob života prvých kapucínov v Sudtessin

List Francesca Mazzirona spoluobčanom v Cannobio
Bigorio 1540

Autor nasledujúceho listu sa narodil okolo 1490 v Cannobio pri lago Maggiore. Po dvadsiatichtvoch rokoch v observancii sa pridal ku kapucínskej reforme, ktorej najstaršie časy ešte zažil. Francesco patrí k prvým bratom, ktorí sa usadili na území dnešného Švajčiarska. V r. 1535 založená pustovňa na vrchu Bigorio, ktorého život a pôsobenie sú zachytené v liste uchováva štruktúru a veľkosť ranných kapucínskych usadlostí v strednom Taliansku. Jeho atmosféra a stav sa dá ešte dnes porovnať s pôvodnými františkánskymi kláštoríkmi.

Fra Francesco opisuje skromný život prvých kapucínov, ktorí žili v strede gaštanových lesov vysoko na údoliami Sudtessin: ich chudobu, ich stravovanie a ich prácu na obnove cirkevného života. Jeho snahu o založenie v rodnej dedine odzrkadľuje kontemplatívneho ducha počiatkov a nechá zároveň presvietiť pastoračnú otvorenosť: pustovňa má byť situovaná na samote. Zároveň chceli bratia náboženskú a sociálnu reformu farností okolo lago Maggiore.¹

My ja niektorí bratia kapucíni prebývame tu v údolí pri Lugáne, vzdialenom približne päť míľ od Lugána.² Žijeme vo veľkej chudobe, aby sme slúžili Ježišovi Kristovi a dosiahli ovocie u duši. Jeme čierny ražný chlieb s gaštanmi. Sme s tým spokojní, neustále vzdávame vďaka Ježišovi Kristovi a cítime sa dokonca nehodnými, že jeme aj taký chlieb a gaštany.

Pozrite sa a premýšľajte či budeme príčinou veľkých výdavkov, keď prídeme a budeme žiť vo vašej blízkosti, ktoré nebudete musieť zaplatiť neexistuje žiadne iné vhodné miesto ako práve toto aj napriek tomu (veď) budeme žobrať chlieb mimo Cannobia v Locarne, Irne, Palanze, Liune a na iných miestach; gaštany by sme si priniesli z hôr a práve preto by boli vaše výdaje oveľa menšie ako si to predstavujete. Skúste to s nami na krátky čas jedného roka a potom nás vyžente palicami!

Naša strava obyčajne vyzerá takto: chlieb a s vodou zmiešané víno spolu s trochou zeleniny, aby sme pripravili polievky. Nikdy nežobreme čerstvé ani solené mäso ani vajčička syr, maslo alebo iný tuk stačí nám samotná zelenina vo vyprázdnenej tekvici, okrem prípadu, žeby bolo niečo treba pre chorých. Ak nám s týchto vecí podarujú bez toho aby sme o to prosili, zoberieme si len málo a zvyšok vrátíme. Naše hrnce sú tekvice s ktorými chodíme žobrať víno o do dverí k dverám. Odievame sa súknom z oviec (utkaným z ovčej vlny), ktoré je tu v tejto oblasti veľa.

Toto všetko vám píšem, aby sa vám to nezdalo ťažké a na príťaž prijať kapucínov v Cannobiu. Aby ste si nemysleli, že vám klamem o našom spôsobe života preštudujte

¹ Taliansky originálny text preložil do nemčiny Oktavián Sczmucki zo Švajčiarskej provincie. Prameň sa zakladá na odpise listu, ktorý je zachovaný v archíve Bigorio: ed. v Santa Maria del Bigorio, a cura di Giovanni Pozzi, Locarno 1977, 26-27.

² Pustovňa Bigorio založená Milánskou provinciou mala jedenásť ciel v dormitórii. Stavba z ktorej dýchala extrémna chudoba, bola v r. 1600 nepatrne rozšírená. V r. 1760-67 zakúsilo Bigorio prestavbu, ktorá zdvojnásobila počet ciel. Ešte dnes tu možno vybadať úzke a zároveň ochranné podmienky z ranného obdobia reformného rádu.

si naše vytlačené konštitúcie,³ ktoré som uložil u pána Bartolomeja 'D Albertino v Cannobiu. V nich môžete vidieť veci podrobnejšie, ako ich tu opisujem.

Čo sa týka miesta, veľmi sa mi páči svätý Euzébius, pretože je veľmi vhodný pre ducha a nazeranie ležiac v tichu a osamote. Veľmi sa usilujte o to, aby ho jeho majiteľ prepožičal kapucínom. Pritom si ponechá navždy právo vlastníť to miesto a plnú moc poslať ich preč kedykoľvek bude chcieť. Nechceme nič iné, len trochu záhrady a lesa.

Ak by sa vám nepodarilo obdržať toto miesto našiel som aj iné miesto, ktoré by veľmi dobre zodpovedalo našim aj vašim predstavám. Ten malý kostolík a celú usadlosť, by bolo samozrejme treba postaviť. Napriek tomu verím, že sa náklady nevyšplhajú na 60 skudov, ak sa stavba zhotoví chudobne podľa našich predstáv. Inde sme to spravili menej ako 60 skudov. Aj keby stavba stála 100 (skudov), nemalo by to byť pre tak veľkú obec prílišnou záťažou. Keď sme chceli usadiť sa v Arone museli by sme v prípade potreby vynaložiť 200 skudov.⁴ Oblasť okolo Lugana,⁵ hlavne pán Hieronymus Morisino nám chcel zriadiť jednu usadlosť obyvatelia sú veľmi horliví a poznajú kapucínov lepšie ako vy.

Mnohé mestá a oblasti sa obnovujú k skutočnému kresťanskému životu okrem úbohého Lago Maggiore, ktoré potrebuje obnovu oveľa viac ako iné miesta.⁶

Čo sa týka počtu bratov, ktorí tam budú poslaní, nebude ich tam môcť byť ako: šesť alebo osem alebo dvanásť.⁷ Medzi nimi sa nachádzajú aj takí, ktorí pracujú.

Odporúčam sa do vašej lásky. Proste Boha z mňa úbohého hriešnika! O milosrdný Ježišu Kriste odporúčam Vám úbohé duše, ktoré ste vykúpili vašou predrahou krvou.

Napísané tu v svätom eremitóriu sv. Márie z Bigoria, v Ambroziánskej diecéze 1. júna 1540.

Váš Vám hlboko oddaný a Vám zo srdca verne milujúci spoluobčan a nehodný sluha Ježiša Krista brat František z Cannobia,⁸ chudobný kapucín.

---

³ konštitúcie z 1535/36: pozri dokument 4.2

⁴ v Arone bude prvý kapucínsky kláštorík až v r. 1573. Karol Boromejský milánsky arcibiskup sa sám zaslúžil o vznik kapucínov v jeho rodnom meste: pozri dokument 1.13. Arona leží 35 km od Cannobia od jazera nižšie pri rovnakom brehu Lago Maggiore.

⁵ Lugano postaví prvú kapucínsku usadlosť až v r. 1565: pustovňa Sorengo v lesoch nad mestom.

⁶ Podobne ako neuspeli spomenuté plány skončila aj iniciatíva Františka da Cannobia: v jeho rodnom meste postaví kláštorík sv. Mária Magdaléna až v r. 1569 milánska provincia.

⁷ Prvé kapucínske kláštoríky mávali šesť až dvanásť bratov: kňazi a laici

⁸ O autorovi (+1570) a jeho diele: Lexicon Capuccinorum, 621-622.